

РЕШЕНИЕ

№ 5949

гр. София, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 11.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1959** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 - чл.178 Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на В. Ц. А. с постоянен адрес в [населено място], подадена от пълномощника ѝ адвокат А. К., срещу Решение № ППН-01-476/21 от 04.04.2022г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД).

С оспорения административен акт КЗЛД е обявила жалбата, подадена от Г. Г.-Д., за основателна по отношение на журналистката „В. А.“ в качеството ѝ на администратор на лични данни за извършено нарушение на чл.5, ;1, букви „б“ и „в“ и на чл.91 §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Общ регламент за защита на данните -ОРЗД) в авторския филм „Държавни сужители - и наградени, и дадени на прокурор“. На журналистката В. А. е наложена корективна мярка по чл.58, §2, буква „г“ от ОРЗД, изразяваща се в заличаване на подписите на госпожа Г.-Д. от факсимилетата на съпътстващите служебни документи и заличаване на информацията относно адреса, диагнозата, лечението и избора ѝ на личен лекар и лечебно заведение. Разпоредено е също така авторският филм „Държавни сужители - и наградени, и дадени на прокурор“ да бъде оттеглен/свален и след извършване на корекциите да бъде разпространен отново в коригирания вид, като се оповести, че съдържанието му е коригирано в съответствие с разпореждането на КЗЛД, както и да бъдат уведомени по подходящ начин администраторите, които

обработват филма в първоначалния му вид, да заличит също посочените данни.

Жалбоподателята В. Ц. А., лично и чрез процесуалния си представител адвокат К., оспорва решението като неправилно и незаконосъобразно. Твърдят, че г-жа Г.-Д. като служител на ръководна длъжност в Министерството на околната среда и водите (МОСВ) е публична личност и личните ѝ данни се ползват с по-ниска степен на защита. Сочат, че данните са обработвани във връзка с журналистическо разследване на противоречиви действия на г-жа Г.-Д. като ръководител на Оперативна програма "Околна среда", по която са разходени големи по размер публични средства, и обработването на данните е в изпълнение на принципа „необходимо да се знае“ в защита на обществен интерес и с принципа за пропорционалност. Оспорват констативния акт на КЗЛД, че са оповестени имената на личния лекар на заинтересованата страна, както и диагнозата на заболяването ѝ. Навеждат аргумент, че производството пред КЗЛД е инициентирано от Г. Г.-Д., за да бъде използвано като доказателство по гражданско дело по предявен от нея иск за заплащане на обезщетение за причинени вреди от журналистическото предаване – дело, което може да бъде определено като т.нар. *slapp* дела (дела „шамари“). Заявяват претенция за разноски.

Отвѣтникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител Д. Г. оспорва жалбата като недопустима поради просрочие. В условие на евентуалност, оспорва я и като неоснователна, като поддържа аргументите, изложени в административния акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерно високото на двокатското възнаграждение на адвокат К..

Заинтересованата страна Г. И. Г.-Д., чрез пълномощника си адвокат Г. Д., оспорва жалбата, като поддържа аргументите на отвѣтника за недопустимост и неоснователност на същата.

СЪДЪТ, като прецени, че административният акт подлежи на оспорване и жалбата е подадена от неговия адресат в законовия срок, намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Установени факти:

Производството пред КЗЛД е образувано по повод постъпила жалба с вх. № ППН-01-476/21.06.2021г. от г-жа Г. Г.-Д. срещу журналистката В. А. във връзка с излъчения на 08.06.2021г. репортаж по телевизия „TV+“, озаглавен „Държавни служители – и наградени, и дадени на прокурор“, който е наличен и в канала Youtube, публикуван е в сайта „Афера.бг“ и е отразен в сайта „Ф.нюз“.

КЗЛД е приела жалбата за допустима, уведомила е В. А. и ѝ е дала възможност тя представи становище и доказателства. Проведено е заседание на КЗЛД на 02.02.2021г, за което страните са били редовно уведомени и поканени да присъстват.

Авторското предаване „Държавни служители – и наградени, и дадени на прокурор“ разкрива, че г-жа Г. Г.-Д. в качеството си на изпълняващ длъжността главен директор на Главна дирекция „Оперативна програма околна среда“ в МОСВ в рамките на една седмица от 09. до 16.04.2021г. е изготвила до министъра на ОСВ два

противоречиви доклада. С първия доклад е дадена висока оценка за работата на служителите в дирекцията за „изключително добри резултати“, въз основа на който на 107 служители са изплатени допълнителни възнаграждения в размер на 200% от трудовото им възнаграждение. С втория доклад г-жа Г. Г.-Д. е посочила идентифициращи рискове и нарушения в дейността на дирекцията, което е станало причина министърът да сезира прокуратурата за извършени нарушения от същите служители, като е изпратил доклада на главния прокурор И. Г.. Оипитите на г-жа А. да се свърже с г-жа Г.-Д. са астанаали безуспешни, тъй като последната е ползвала отпускт поради временна неработоспособност. В предаването г-жа А. е установила, че болничните листи са за заболяване на периферната нервна система, касаеща мускулно-скелетната система, и са издадени от един и същ общопрактикуващ лекар от [населено място], въпреки че постоянният адрес на г-жа Г.-Д. е в С., а след изтичане на срока на назначеното домашно лечение, тя е постъпила за изследвания в МБАЛ „Л.“, което лечебно заведение се представлява от д-р П., лекар-травматолог също от [населено място]. В репортажа се посочва и актуалния софийски адрес на Г. Г.-Д. в непълен вид: [населено място], „Студентски град“, етаж и номер на ателие.

С оспореното решение КЗЛД е приела жалбата за основателна. Приела, е че Г. Г.-Д. е публична личност, поради което нейните лични данни: имена, длъжност, изображение (снимка) се ползват с намалена защита. КЗЛД е извела е извод, че разкритите данни по отношение на Г. Г.-Д. в авторското предаване: саморъчен подпис, личен лекар, здравословно състояние, избор на лечебно заведение, адрес (макар и непълен), представляват също лични данни, защото индивидуализират лицето, и са използвани неправомерно, тъй като тяхното разкриване не е било необходимо за постигане на целите на журналистическото разследване.

Решението е изпратено на служебен адрес на жалбоподателката в телевизията, където видно от известието за доставяне е получено на 18.04.2022г. в счетоводството от служителя В. И., но няма данни то да е достигнало до жалбоподателката. Разпореждането е изпълнено, няма данни дали лично от жалбоподателката или от служители в телевизията, но от изпратеното електронно писмо на 06.06.2022г. от В. А. до председателя на КЗЛД се установява, че тя е била уведомена за корекциите във филма, направени въз основа на разпореждането на КЗЛД. Изпълнението на разпореждането се потвърждава и в писмо от КЗЛД до Г. Г.-Д. от 13.07.2022г. С писмо от 23.01.2023г. В. А. е поискала КЗЛД да й изпрати пълен заверен препис от решението, който е получен лично от нея на същия адрес на 30.01.2023г. С жалба до съда, подадена по пощата с дата на пощенското клеймо от 13.02.2023г., жалбоподателката е оспорила решението на КЗЛД.

В съдебното заседание бе изгледано авторското предаване „Държавни служители – и наградени, и дадени на прокурор“ в първоначалния му вид. В предаването жалбоподателката В. А. коментира противоречията в двата доклада, изготвени и представени на министъра на околната среда и водите от Г. Г.-Д. в две посоки: като неоправдано разходване на публични средства в големи размери и като пример за купуване на вот на предстоящите парламентарни избори чрез допълнително материално стимулиране (бонуси) на служители в държавната администрация. Разследването по отношение на ползвания отпуск за временна неработоспособност е с цел да се установи доколко болничните листи са издадени правомерно. Установи се, че в кадър се виждат подписите под докладите – обстоятелство, което не се оспорва и от жалбоподателката. Установи се също, че в издадените болнични листи имената

на личния лекар на заинтересованата страна, както и наименованието и номера на лекарската му практика са заличени, видима е само информацията за града, в който лекарят упражнява практиката си – [населено място]. Преразказан е разговор с лекаря, който не отрича, че е издал болничните листи, като сочи, че родителите на заинтересованата страна живеят в [населено място]. Не е обявена конкретна диагноза, а е посочено само медицинското направление: заболявания на периферната нервна система, касаеща мускулно-скелетната система, в областта на специалността ортопедия. Не е посочена и конкретната назначена терапия, а само режимът и продължителността на лечението: 7 дни домашно лечение. По отношение на МБАЛ „Л.“ е посочено, че лечебното заведение се представлява от д-р А. П. (като в кадър се вижда извадка от търговския регистър със заличено второ име на д-р П.). Коментарът на жалбоподателката е, че това е още една „гоцеделчевска връзка“, тъй като д-р П. е родом от [населено място] и има ортопедичен кабинет там. Не са оповестени епикриза или други документи, които да разкриват чувствителна информация за здравословното състояние на заинтересованата страна. По отношение на адреса на заинтересованата страна: обявени са населено място и район: [населено място], „Студентски град“, етаж 6, ателие №5, липсват улица и номер на жилищната сграда и имотна партида .

За безспорно бе прието обсъждането, че Г. Г.-Д. е предявила иск срещу срещу В. А. за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000 лева, причинени от същото предаване и от същите обстоятелства, по които е образувано гр.д.№50813/2022г. по описа на Софийския районен съд, 48 състав.

Правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Оспореният акт подлежи на съдебен контрол и жалбоподателката като негов адресат има правен интерес от обжалването му.

Възражението на ответника и заинтересованата страна за просрочие на жалбата е неоснователно.

Видно от представените доказателства, административният акт е първоначално връчен на сужител в счетоводството на телевизията и няма сигурни данни, че е достигнал в пълния си обем до жалбоподателката. Изпълнението на разпорежданията, дадени с акта, нямат отношение към обжалването му – на първо място, не е ясно кой е изпълнил тези разпореждания, на второ място, изпълнението сочи на добросъвестно отношение на медията към субектите на лични данни в случай дори и на съмнение че може да има нарушение, и на трето място, няма пречка да се обжалва изпълнен административен акт. Единствената сигурна дата, за която се доказва, че актът е съобщен лично на жалбоподателката в пълния му обем, е 31.01.2023г. и жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок, считано от тази дата.

По тези съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима.

По основателността на жалбата

1. Решението е постановено от КЗЛД в рамките на нейната компетентност по чл.38, ал.3 от ЗЗЛД, в законен състав и с мнозинство съгласно чл. 9, ал.3 от ЗЗЛД.

2. Решението е издадено в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити.

3. При издаването му не са допуснати съществени административнопроцесуални нарушения.

Неотносим към производството е доводът на жалбоподателката, че производството пред КЗЛД е иницирано с цел да се използва пред гражданския съд като доказателство за извършеното нарушение при обработването на личните данни и съответно за доказване на претендираните неимуществени вреди. Административното производство по реда на ЗЗЛД и гражданският иск за обезщетение са самостоятелни средства за защита, необвързани едно от друго. Наличието на предявен граждански иск за обезщетение за вреди от същото предаване и същите обстоятелства не може да обоснове извод за незаконнообразно образуване на административното производство или за нарушения на административнопроизводствените правила.

4. Решението е постановено в частично противоречие с материалноправните разпоредби на закона и с целта му.

С приемането на Регламент (ЕС) 2016/679 разпоредбите му се прилагат пряко в държавите членки от 25.05.2018г. Той е приет като „общ“ в смисъл на „генерален“ регламент и включва разпоредби с общ характер в сферата на защитата на личните данни, а на държавите членки е предоставена свобода на преценка да приемат изключения и дерогации при посочените изисквания. Такава възможност за дерогация или приемане на изключения в случаите, когато обработването на данните е за журналистически цели, е изрично предвидена в чл.85 от ОРЗД.

Националният законодател се е възползвал от възможността за дерогация и в разпоредбата на чл.25з, ал.3, т.1 от ЗЗЛД е предвидил, че когато данните се обработват за журналистически цели, не се прилагат чл. 6, 9, 10, 30, 34 и глава пета от Регламент (ЕС) 2016/679. В правото на ЕС защитата на личните данни се извежда до независимо самостоятелно право, което включва, но не се ограничава до неприкосновеността на личността. В Конституцията на Република България (КРБ) защитата на личните данни не е включена като основно право, но тя имплицитно се включва към защитата на неприкосновеността на личността, допълвайки защитата на човешкото достойнство. Като основно право е включено обаче правото на свобода на изразяването и на търсене на информация.

В разпоредбата на чл.25з, ал.1 от ЗЗЛД е въведен един общ критерий за законосъобразно обработване на личните данни за журналистически цели, а именно то да защита неприкосновеността на личността. Тази пестелива законодателна уредба поставя пред КЗЛД изискването да прави конкретна преценка във всеки отделен случай за баланса между правото на свобода на изразяване и информация и неприкосновеността на личността като конкуриращи се основни права.

КЗЛД е приела, че Г. Г.-Д., заемаща ръководна длъжност в МОСВ, е публична личност, поради което нейните лични данни се ползват със занижена защита – този извод е в съответствие с Решение №4 от 26.03.2012г. на КРБ по конст.д.№14/2011г. В основата на преценката на баланса между двете основни права стои разпоредбата на чл.5, §1, буква „в“ от ОРЗД – обработваните лични данни трябва да са подходящи, свързани с целите, за които се обработват, и сведени до минималното съдържание,

необходимо за постигане на целите.

В случая целта на журналистическото предаване е на само информативна, но и разследваща – т.е. легитимната цел, която жалбоподателката си поставя, е не само да даде информация за злоупотреби с публични финансови средства в структурата на държавната администрация, но и да разследва причините, които са довели до тях, и отношението на отговорните държавни служители. Предаването има характер на журналистическо разследване, което занижава още повече нивото на защита на личните данни на публичните личности. Това е рамката, в която трябва да се прави преценката за пропорционалност между правото на информация и защитата на личните данни, като се отчита надделяващият обществен интерес във всички случаи, когато става въпрос за финансови злоупотреби с публични средства и купуването и продаването на гласове по време на избори.

Съдът споделя извода на КЗЛД, че целите на журналистическото разследване биха били постигнати и без да се показва в кадър саморъчния подпис на заинтересованата страна под докладите. Посочването на имената и длъжността на заинтересованата страна са достатъчни, за да се установи авторството на двата документа. То се потвърждава и от интервютата със засегнатите служители. Показването в кадър на подписа на заинтересованата страна е в нарушение на чл.5, §1, буква „в“ от ОРЗД, както правилно е приела КЗЛД.

В нарушение на чл.5, §1, буква „в“ от ОРЗД е и посочването на жилищния район, в който се намира жилището на Г. Г.-Д.. За целта на предаването – да докаже, че Г. Г.-Д. е неоткриваема на адреса, че е с постоянен адрес в [населено място], а в болничните листи е вписан адрес в [населено място] - са достатъчни кадрите с болничните листи и извлечението от регистъра, в който е посочено, че жилищната сграда се намира в [населено място].

По отношение на данните относно здравословното състояние на заинтересованата страна изводите на КЗЛД са в нарушение на ЗЗЛД и ОРЗД. Легалното определение за данни за здравословно състояние се съдържа в чл.4, т.15 от ОРЗД: лични данни, свързани с физическото или психическото състояние на физическото лице, включително предоставянето на здравни услуги, които дават информация за здравословното му състояние. Разпоредбата на чл.9, §1 от ОРЗД забранява обработването на данни за здравословното състояние на лицата, но в §2, буква „ж“ допуска изключение от забраната в случаите, когато обработването е необходимо по причина от важен обществен интерес и когато е пропорционално на преследваната цел.

На първо място, необходимо е да се прецени дали разпространените данни относно ползването на болнични листи и хоспитализирането в лечебно заведение имат характер на данни за здравословното състояние на заинтересованата страна. За тази преценка е необходимо да се анализират обработените данни от гледна точка на това дали те разкриват конкретно здравословно състояние и лечение или имат характер на обща информация за лицето. В случая, видно от репортажа, разпространената информация се отнася до ползването на отпуск за временна неработоспособност, което е упражняване на едно трудово право, като целта е да се изясни дали това право е упражнено правомерно. Не се оповестяват данни за избора на личен лекар – противно на установеното от КЗЛД, нито за конкретното заболяване на Г. Г.-Д., нито за конкретното проведено лечение. Информацията относно

упражнено право на отпуск за временна неработоспособност не се отнася към чувствителните данни за здравословното състояние, още повече, когато се отнася до публични личности, и по аргумент от по-силното основание не подлежи на защита.

На второ място, съдът отбелязва, че разпоредбата на чл.9 от ОРЗД е дерогирана от разпоредбата на чл.25з, ал.3 от ЗЗЛД във връзка с чл.85 от ОРЗД, ergo, обработването на данни за здравословното състояние на лицето за журналистически цели е разрешено, като следва да се прецени дали обработването е при спазване на принципа за пропорционалност. П осочването на медицинското направление, по което са издадени болничните листи, освен че е информация с общ характер, е и пропорционално на целта на журналистическото разследване.

На трето място, данните относно д-р А. П. като представляващ МБАЛ „Л.“ не са лични данни на Г. Г.-Д. и възраженията ѝ по отношение на тях са неотнормими. Освен това, данните са публично достъпни в търговския регистър в пълния си обем, докато в репортажа част от данните са заличени. Информацията относно постъпването на Г. Г.-Д. в МБАЛ „Л.“ е също обща – не се посочват нито конкретна диагноза, нито резултати от изследвания, нито епикриза. Тази информация също е съответна на целите на журналистическото разследване.

Предвид изложеното, наложената корективна мярка заличаване на подписа на Г. Г.-Д. и на район „С. град“ от адреса ѝ е в съответствие с материалния закон и с целта му.

Оспореното решение е постановено в съответствие с материалния закон и с целта на закона само в частта му, с която се разпорежда заличаване на саморъчния подпис на Г. Г.-Д. и на район „С. град“ от адреса ѝ, като в тази част жалбата се отхвърля..

В останалата част оспореното решение се отменя като незаконосъобразно на основание чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Разноски:

При този изход на спора жалбоподателката има право на разноски съобразно уважената част от жалбата. Жалбоподателката претендира адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лева, заплатено по банков път. На основание чл.143, ал.1 от АПК и чл.78, ал.1 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК, ответникът следва да възстанови на жалбоподателката разноските за държавна такса в размер на 10 лева и част от адвокатското възнаграждение в размер на 1000 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, Административен съд София-град, 38 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Ц. А. срещу Решение № ППН-01-476/21 от

04.04.2022г. на Комисията за защита на личните данни в частта му относно разпореждането да се заличат следните данни в авторския филм „Държавни служители - и наградени, и дадени на прокурор“: подписът на Г. И. Г.-Д. и район „Студентски град“.

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-476/21 от 04.04.2022г. на Комисията за защита на личните данни в останалата му част.

ОСЪЖДА „Комисията за защита на личните данни да заплати на В. Ц. А. разноси в размер на 1010 (хиляда и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: